

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010498
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010498.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 20 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr. zák., § 20 o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.5.2023 sp. zn. 1T/75/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 31. mája 2023 sp. zn. 1T/75/2022 obžalovaného A. B. uznal za vinného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 17. novembra 2021 v čase okolo 16:30 hod. v obci C., D. E. F. G., v blízkosti bytového domu č. 332, na asfaltovej ceste, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožnenou osobou fyzicky napadli C. B. tak, že po tom, čo poškodený vystúpil zo svojho motorového vozidla, pristúpil k nemu obžalovaný A. B., ktorý kričiac po ňom ho začal sácať do oblasti tela, následne pribehla ďalšia osoba, ktorá ho päťou ruky udrela do tváre v oblasti nosa, v dôsledku čoho spadol na asfaltovú cestu, kde následne vo fyzických útokoch pokračoval spoločne s ďalšou osobou a s doposiaľ nestotožnenou osobou kopancami do oblasti celého tela, čím mu spôsobili zranenia - zlomeninu nosovej kosti, tržne zmliaždenú ranu nosa a pomliaždenie ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní.

Obžalovanému A. B. uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods.1, ods.2 Tr. zákona úhrnný peňažný trest vo výške 200,-€ (dvesto eur) .

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovil pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodeného C. B., nar. XX.XX.XXXX v Levoči, trvale bytom C. H. XX so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodených Sociálnu poisťovňu, pobočka Spišská Nová Ves, Elektrárenská 10, Spišská Nová Ves, IČO: 30807484 a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaného I. B. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 3 Pv 402/21/8810-16 zo dňa 19.08.2022 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

-dňa 17. novembra 2021 v čase okolo 16:30 hod. v obci Rudňany, okres E. F. G., v blízkosti bytového domu č. 332, na asfaltovej ceste, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným A. B. a doposiaľ nestotožnenou osobou fyzicky napadli C. B. tak, že po tom, čo poškodený vystúpil zo svojho motorového vozidla, pristúpil k nemu obvinený A. B., ktorý kričiac po ňom ho začal sácať do oblastí tela, následne pribehol obvinený I. B., ktorý ho päťou ruky udrel do tváre v oblasti nosa, v dôsledku čoho spadol na asfaltovú cestu, kde následne vo fyzických útokoch pokračovali spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou kopancami do oblastí celého tela, čím mu spôsobili zranenia - zlomeninu nosovej kosti, tržne zmliaždenú ranu nosa a pomliaždenie ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, podali odvolanie a obžalovaný A. B., ktoré následne písomne odôvodnili.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uvádza, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pri existencii iba jedného priameho dôkazu - výpovede poškodeného C. B., ktorý bol vyvrátený celou škálou dôkazov (výpoveďami svedkov, listinnými dôkazmi) vzhľadom na dôvodné pochybnosti o tom, že skutok spáchal aj obžalovaný I. B. a tieto riešil v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Má za to, že súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne právne závery a dôkazy vyhodnotil striktno v prospech obžalovaného, čím tak konal v rozpore so zásadou obsiahnutou v ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. S rozhodnutím súdu oslobodiť obžalovaného I. B. spod obžaloby sa nestotožňuje.

Poukazujúc na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní je toho názoru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom - prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, spáchaných v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, a že skutku sa dopustil obžalovaný I. B. spoločne so spoluobžalovaným A. B.. Zo spáchania skutku obžalovaného jednoznačne usvedčuje poškodený C. B., ktorý zhodne ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, zhodne popísal priebeh skutku a označil osoby, ktoré sa na jeho spáchaní mali podieľať. Bez náznaku pochybností uviedol, že po tom, čo pribehol na miesto udalosti A. B. a kričiac na neho ho začal sácať do oblastí hrudníka, pribehol aj I. B. a päťou ho udrel do oblasti tváre, následkom čoho spadol na cestu, kde ho začali útočníci kopat'. Vylúčil, aby u oboch obžalovaných došlo k zámene s inými osobami, keďže oboch obžalovaných poznal, v Rudňanoch vyrastal od narodenia, pričom od rodičovského domu, v ktorom býval asi 30 rokov je neďaleko k bydlisku obžalovaných.

Tvrdenie poškodeného o účasti spoluobžalovaného I. B. vyplýva zo samotného trestného oznámenia spísaného na Obvodnom oddelení PZ Markušovce dňa 17.11.2021 o 19:15 h, teda bezprostredne po udalosti, v ktorom poškodený označil ako spolupáchateľa práve I. B., čo zvierohodňuje jeho výpovede v trestnom konaní, kedy rovnako vypovedal o osobách účastných na skutku, ako aj jeho samotného priebehu.

Spôsob napadnutia poškodeného sa jednoznačne odzrkadľuje v podobe následkov na zdraví poškodeného, ktorého utržené zranenia sú zrejmé zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Mechanizmus vzniku zranenia - zlomeniny nosovej kosti zodpovedá tvrdeniam poškodeného, a vzniklo pôsobením tupého násilia na oblasť nosa, po údere päťou.

Obhajoba obžalovaného I. B., že v čase spáchania skutku sa mal nachádzať v Českej republike, konkrétne na školení BOZP, bola vyvrátená správou zamestnávateľa VMI Silesia s. r. o., Ostrava zo dňa 04.04.2022.

Má za to, že v priebehu hlavného pojednávania neboli zistené také závažné skutočnosti, ktoré by výpoveď poškodeného, priameho účastníka incidentu, mali spochybňovať, hodnotiac výpovede poškodeného z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, ktoré sú totožné a bez odchýlok. Má za to, že súd sa dostatočne nevysporiadal s produkovanými dôkazmi, a tieto vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného I. B..

S poukázaním na vyššie uvedené navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok súdu v jeho oslobodzujúcej časti a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný A. B. uvádza, že prvostupňový súd nesprávne vo veci rozhodol. Výsluchom svedkov bolo preukázané, že skutku opísaného v obžalobe sa dopustil maloletý syn obž. A. B.. Obž. A. B. nenapadol poškodeného, bol to práve on, ktorý odstraňoval následok činu spôsobeného jeho synom. Vôbec neobstojí konštatovanie súdu, že vina obž. A. B. je preukázaná aj vo vzťahu k § 156 ods. 1 Tr. Zákona. Zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že zranenie poškodeného mohlo byť spôsobené, len jedným úderom do oblasti nosa, k čomu sa priznal syn obvineného A. B., maloletý J. B.. A vôbec neobstojí konštatovanie o spolupáchateľstve, nakoľko nie je preukázaný úmysel a spoločná dohoda osôb ublížiť poškodenému na zdraví spoločným konaním. Iné zranenie ako zlomeninu nosa poškodený v zmysle § 156 ods. 1 Tr. Zákona nemal.

Zároveň neobstojí konštatovanie súdu, že vina obž. A. B. je preukázaná aj vo vzťahu k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. Zákona. Prítomnosť obž. A. B. na mieste činu neznamená, že sa dopustil výtržníctva v zmysle obžaloby. Taktiež skutočnosť, že obžalovaný A. B. sa pozná s poškodeným celý svoj život a nikdy nemali žiadne konflikty, nebol preukázaný ani motív alebo pohnútky obžalovaného vo vzťahu k poškodenému, ublížiť mu na zdraví. Označenie svedkyňou, manželkou poškodeného, že na mieste bol prítomný obž. A. B., neznamená, že poškodeného aj napadol, to svedkyňa nevedela uviesť. Obžalovaný pomáhal odstraňovať následky napadnutia, ktoré spôsobil jeho syn, mal. J. B., z miesta činu neodišiel, podával poškodenému prvú pomoc. Aj z jeho správania počas trestného konania, keďže nahradil celé bolestné poškodenému, za svojho syna, vyplýva jeho postoj k veci. Svojimi konaniami nenaplnil znaky zo žiadneho z trestných činov uvedených v obžalobe, naopak, tým že pomohol poškodenému, odohnal svojho maloletého syna, fakticky zabránil pokračovaniu hroziaceho útoku, teda konal v krajnej núdzi, ak odstránil ešte väčší následok, ktorý by poškodenému hrozil, ak by jeho syn pokračoval v útoku, ako poškodenému naozaj vznikol.

Má teda za to, že v pochybnostiach, ktoré neboli rozsudkom súdu 1. stupňa vo vzťahu k obž. A. B. odstránené, je nutné uvažovať aj v intenciách doteraz vykonaného dokazovania a obžalovaného spod obžaloby taktiež oslobodiť.

Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd vydal rozhodnutie, ktorým bude obž. A. B. oslobodený spod obžaloby v plnom rozsahu, alternatívne aby odvolací súd vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie. Na podklade odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom tak v odsudzujúcej ako aj oslobodzujúcej časti.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne vysporiadal s obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch okresného súdu vo vzťahu k napadnutým výrokom, a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu odôvodnenia napadnutého rozsudku ako aj dôvodov podaných odvolaní aj krajský súd konštatuje, že je nesporné, že poškodený C. B. utrpel zranenia popísané v obžalobe spoľahlivo preukázané znaleckým dokazovaním.

Okresný súd sa v rámci vykonaného dokazovania dôsledne vysporiadal s dôkaznou situáciou vyplývajúcou z dvoch skupín dôkazov, kde prvá verzia skutkového deja je verzia vyplývajúca z podanej obžaloby a druhou verzou je priebeh skutkového deja popísaný obhajobou.

Obhajoba obžalovaného A. B. je postavená na okolnosti, že zranenia poškodenému spôsobila iba jedna osoba a to jeho maloletý syn J. B., ktorý sa k tomu aj priznal a ktorá je ďalej podporená výpoveďami svedkýň K. L. a D. B..

Táto jeho verzia je však aj podľa názoru krajského súdu vyvrátená priebehom skutkového deja, vyplývajúcim z výpovedí poškodeného C. B., E. B. a čiastočne aj B. A..

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je aj podľa názoru krajského súdu preukázané, že zranenia boli poškodenému spôsobené konaním viacerých osôb, pričom je nepochybné, že obžalovaný A. B. bol na mieste činu. Poškodený bol napadnutý minimálne tromi osobami a jednou z nich bol práve obžalovaný A. B., ktorý sa po príchode na miesto činu začal sácať s poškodeným, kedy pribehla ďalšia osoba, ktorá poškodeného udrela do oblasti nosa, čo v konečnom dôsledku potvrdzovalo aj časť verzie obžalovaného A. B., v dôsledku čoho poškodený C. B. spadol na zem, kde jeho napádanie pokračovalo kopancami tromi osobami, vrátane tohto obžalovaného. Obžalovaný bol jednoznačne na mieste činu, verbálny konflikt medzi ním a poškodeným prerástol do fyzického napadnutia, ku ktorému sa pridali ďalšie dve osoby, ktoré spoločne s obžalovaným spôsobili poškodenému zranenia zodpovedajúce spôsobu spáchania skutku, pričom skutok sa stal na verejne prístupnej komunikácii v obci Rudňany.

Skutkovému stavu zodpovedá aj správne a zákonné ustálenie právnej kvalifikácie obžalovaného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Dôsledne sa súd I. stupňa vysporiadal aj so všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery tomuto obžalovanému, vrátane zhodnotenia jeho osoby a predchádzajúceho života.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ raz súdne trestaný v roku 2004 pre trestný čin krádeže a podvodu, za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody, v skúšobnej dobe sa osvedčil, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Okresný súd správne uznal a aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j., že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život a prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov, čo zakladá vyrovnaný pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností.

Súd I. stupňa ukladal trest ako trest úhrnný na základe zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., kde prísnejšie trestným zo zbierajúcich sa trestných činov je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s hornou hranicou trestnej sadzby na 3 roky. Zhodnotiac osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život, skutočnosť, že pracuje a aj skutočnosť, že poškodenému uhradil spôsobenú škodu z titulu bolestného sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že nápravu obžalovaného možno dosiahnuť aj peňažným trestom vo výške 200.-€, ktorý považuje za daných okolností za trest spĺňajúci všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Obligatórne pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil súd I. stupňa náhradný trest odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 6 mesiacov.

Pokiaľ ide o obžalovaného I. B., tento sa v rámci svojej obhajoby bránil tým, že nebol na mieste činu, pretože sa v rozhodnom období nachádzal v Česku, čo potvrdili jednak spoluobžalovaný A. B., svedkovia K. L., maloletý J. B., D. B., M. B. a J. N.. Nepriamo vyplýva jeho neprítomnosť na mieste činu aj z výpovede priamej svedkyne E. B., ktorá uviedla, že poškodený bol napadnutý tromi osobami, ale obžalovaného I. B. na mieste činu nevidela.

Jediným usvedčujúcim dôkazom vo vzťahu k obžalovanému I. B. je výpoveď poškodeného, ktorá však aj podľa názoru krajského súdu bola vyvrátená jednak výpoveďami už vyššie uvedených svedkov a jednak listinnými dôkazmi, konkrétne denným záznamom o vykonaní poučenia o BOZP zo dňa 17.11.2021, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný I. B. sa podrobil pod povereným zástupcom BOZP M. B. poučenia dňa 17.11.2021, čo tento svedok potvrdil aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní s tým, že v tom čase býval obžalovaný I. B. u neho na byte a dochádzali do práce z Karvinej do Přerova, kde mu svedok zadeloval prácu.

Krajskému súdu nie je známy dôvod nezrovnalosti ohľadom tejto obhajoby obžalovaného I. B. so správou zamestnávateľa VMI Silesia s.r.o. Ostrava zo dňa 04.04.2022, na ktorú poukázal prokurátor v písomných dôvodoch odvolania, v každom prípade však za danej dôkaznej situácie bola prítomnosť tohto obžalovaného na mieste činu výrazne spochybnená.

Preto sa krajský súd stotožnil aj z rozhodnutím Okresného súdu o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal tento obžalovaný.

Nezistiac žiadne pochybenie ani z ďalších výrokov, rozhodol krajský súd tak, že odvolanie tak obžalovaného A. B. ako aj prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.